

ФОРМУВАННЯ ХУДОЖНІХ ІНТЕРЕСІВ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ В ПРОЦЕСІ ГУРТКОВОЇ РОБОТИ

Пора юнацтва – важливий етап в становленні людини як особистості. Значущу роль на цій сходинці відіграє формування духовних цінностей індивіда, пошук шляху вираження свого ставлення до життя та мистецтва. Крізь сприйняття та осмислення творів мистецтва людина залучається до світу духовних цінностей, виховує культуру взаємовідносин та розвиває свій творчий потенціал.

Сучасні шкільні програми пропонують школярам розмаїття спеціальних мистецьких дисциплін протягом всього навчання. Вони охоплюють образотворче мистецтво, музику, літературу, українську та світову культуру, трудове навчання. Ці предмети мають на меті особистісний художньо-естетичний розвиток учнів, формування їх світогляду та культури їх почуттів, пробудження особистісно-позитивного ставлення до мистецьких цінностей, виховання культури міжнаціонального спілкування через вивчення художніх традицій народів різних країн. Тому перед вчителями та постає проблема формування художніх інтересів учнів загальноосвітньої школи.

Виховний вплив мистецтва на особистість вивчався та розглядався багатьма вченими з різних галузей науки. З точки зору педагогіки цей напрямок досліджували Т. Аболіна, Г. Баталіна, І. Зязюн, Л. Масол, Н. Миропольська, О. Нафанець, О. Комаровська, В. Рагозіна, М. Ратко, І. Регейло, О. Рудницька, Т. Турчин, С. Уланова та інші.

В загальному, дослідники пояснюють велику різноманітність інтересів багатством уявлень людини про предмети навколишнього світу, та різноманітними емоційними враженнями, які виникають у процесі їх сприймання [1, 14]. Суттєвим є наукове положення: феномен «інтерес», який сам по собі має тенденцію розвитку в той самий час несе величезні можливості, які сприяють всебічному розвитку дитини. За твердженням науковців інтереси дітей необхідно виховувати, розвивати, в іншому випадку – інтереси згасають.

Найважливішою умовою правильного виховання було на думку В. Сухомлинського, формування стійкого інтересу до певної діяльності, перетворення його в особисте захоплення і покликання [2, 64].

Позаурочна діяльність має свої, властиві лише їй особливості: зв'язок з повсякденними практичними потребами і інтересами дітей; близькість змісту з умовами соціального, географічного та біологічного середовища; надання можливості практичної перевірки, тренінгу і розвитку сутнісних сил і можливостей; нерегламентованість змісту і форм спеціальними програмами, свобода вибору виду діяльності; надання можливості

вільного спілкування, об'єднання школярів у групи за інтересами; складне переплетення в змісті знань і методів науки, науково-популярних, ідейно-моральних, повсякденних уявлень.

Надаючи перевагу відповідній галузі знань, діяльності колу читачів, заняттям у вільний час, школяр розкриває і свої інтереси, і свої потенційні можливості і все накопичене ним в навчанні і трансформування в бажаній роботі пізнавальної і практичної діяльності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Демянчук О.Н. Естетичний інтерес як педагогічна проблема // Психологія і педагогіка. – 1995. – № 3. – С. 12-16.
2. Сухомлинський В.О. Проблеми виховання всебічно розвинутої особистості // Вибр. твори: В 5 т. – К.: Рад. школа, 1976. – Т. 1. – С. 55-208.